

गृह्यतां बध्यतामिति वदंतो जिघृक्षवः आहतवंतः ॥ १९ ॥ न केवलं कुद्धौ किंतु भग्नस्य धनुषः शकले गृहीत्वा जघ्नतुश्चेति ॥ २० ॥ परतः प्रातर्गत
व्यमिति शालामुखादेव पुनः निष्क्रम्य ॥ २१ ॥ तेजः प्रभावं प्रागल्भ्यं धृष्टताम् ॥ २२ ॥ शकटं शकटावमोचनस्थानम् ॥ २३ ॥ मुकु
दस्य विगमे ब्रजान् निर्गमनसमये या आशिषः आशासत सुखं प्रभातारजनीयम् अद्य ध्रुवं तत्र दृशो भविष्यत इत्यादियदुक्तवत्यः तां क्रताः सत्याः बभूवुः
पुरुषभूषणस्य श्रीकृष्णस्य गात्रस्य देहस्य लक्ष्मीशोभाम् कथं भूतस्य गात्रस्य नुअहो इतरान् ब्रह्मादीन् हित्वा यदयनमाश्रयं श्रीः कामयामास यां गात्र

तद्रक्षिणः सानुचराः कुपिता आततायिनः ॥ गृहीतुकामा आवबुर्गृह्यतां बध्यतामिति ॥ १९ ॥ अथ तान्दुरभि
प्रायान् विलोक्य बलकेशवौ ॥ कुद्धौ धन्वन आदाय शकलेतांश्च जघ्नतुः ॥ २० ॥ बलं च कंसप्रहितं हत्वा शाला
मुखात्ततः ॥ निष्क्रम्य चेतुर्दृष्टौ निरोक्ष्य पुरसंपदः ॥ २१ ॥ तयोस्तदद्भुतं वीर्यं निशम्य पुरवासिनः ॥ तेजः प्राग
ल्भ्यरूपं च मे निरेविवुधोत्तमौ ॥ २२ ॥ तयोर्विचरतोः स्वैरमादित्योऽस्तमुपेयिवान् ॥ कृष्णरामौ वृत्तौ गोपैः पुरा
च्छकटमीयतुः ॥ २३ ॥ गोप्यो मुकुदविगमे विरहातुराया आशासता शिषक्रता मधुपुर्यभूवन् ॥ संपश्यतां पु
रुषभूषणगात्रलक्ष्मीं हित्वेतरान् भुजतश्च कमेयनं श्रीः ॥ २४ ॥ अवनिक्तांघ्रियुगुलौ भुक्त्वा क्षीरोपसेचनम् ॥
उपतुस्तां सुखं रात्रिं ज्ञात्वा कंसचिकीर्षितम् ॥ २५ ॥ कंसस्तु धनुषो भगं रक्षिणां स्वबलस्य च ॥ वधं निशम्य गोविं
दराम विक्रीडितं परम् ॥ २६ ॥ दीर्घप्रजागरो भीतो दुर्निमित्तानि दुर्मतिः ॥ बहून्वाचष्टोभयथामृत्योर्द्वौ त्यकरा
णि च ॥ २७ ॥ अदर्शनं स्वशिरसः प्रतिरूपे च सत्यपि ॥ असत्यपि द्वितीये च द्वैरूप्यं ज्योतिषां तथा ॥ २८ ॥

लक्ष्मीमिति वा ॥ २४ ॥ अवनिक्तं क्षालितमंघ्रियुगुलयोस्तौ क्षीरमिश्रमन्नं भुक्त्वा सुखं न्यवसताम् ॥ २५ ॥ परं केवलं गोविंदरामयोर्विक्रीडि
तं तत् न तु पराक्रमः कश्चित् ॥ २६ ॥ उभयथा स्वप्नजागरितभेदेन प्रत्येकं मृत्योर्द्वौ त्यकराणि च तथा च मंत्रः इत्यादुलूकश्चापघ्नहिरण्याक्षो अयो
मुखः रक्षसांदूतआगतइत्यादिः तथा यदेतद्भूतान्यन्वाविश्य दैवीं वाचं वदसीत्यादिश्च ॥ २७ ॥ तानि दर्शयति श्लोकद्वयेन जलादौ प्रतिरूपे दृश्यमाने
ऽपि स्वशिरसस्तत्रादर्शनम् असत्यपि द्वितीये च क्षुषोऽतर्धाने अंगुल्यादौ ज्योतिषां चंद्रादीनां द्वित्वम् ॥ २८ ॥